

عنوان مقاله:

بررسی تأثیر الیاف پلی پروپیلن بر روی جمع شدگی ملات خودتراکم

محل انتشار:

هشتمین کنگره بین المللی مهندسی عمران (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

ایمان مهدی پور - کارشناس مرکز تحقیقات بتن و ساختمان دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین

آرش سنگتراشها - کارشناس انستیتو مصالح ساختمانی دانشکده فنی دانشگاه تهران

علیرضا شفیعی فر - کارشناس انستیتو مصالح ساختمانی دانشکده فنی دانشگاه تهران

نیکلاس علی لیبر - مدیر پژوهشی انستیتو مصالح ساختمانی دانشکده فنی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

ویژگی بتن خودتراکم که آن را از بتن سنتی متمایز می کند، کارپذیری زیاد در عین پایداری آن در وضعیت تازه است. با این وجود بین بتن خودتراکم و بتن سنتی در وضعیت سخت شده نیز تفاوتی وجود دارد. یکی از این تفاوتها این است که بتن خودتراکم به دلیل زیاد بودن مقدار خمیر سیمان و کم بودن میزان سنگدانه جمع شدگی بیشتری دارد. در این مطالعه کنترل جمع شدگی ملات خودتراکم به وسیله الیاف پلی - پروپیلن در حالت عمل آوری در محیط خشک بررسی شده است. برای این منظور از نمودارهای کرنش جمع شدگی 6 ماهه 9 طرح اختلاط که با مقادیر 0 تا 0/7 درصد از الیاف 6 و 12 میلیمتری ساخته شده اند، استفاده شد. به علاوه خواص رئولوژی ملات تازه نیز توسط آزمایش اسلامپ کوچک بررسی گردیده و مقاومت فشاری 28 روزه هر طرح نیز اندازه گیری شده است.

کلمات کلیدی:

بتن خودتراکم، ملات فوق روان، خواص رئولوژی، جمع شدگی، الیاف پلی پروپیلن، عمل آوری خشک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/62792>

